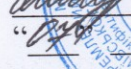
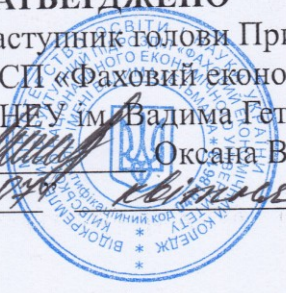

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ВІДОКРЕМЛЕНИЙ СТРУКТУРНИЙ ПІДРОЗДІЛ
“ФАХОВИЙ ЕКОНОМІЧНИЙ КОЛЕДЖ
КИЇВСЬКОГО НАЦІОНАЛЬНОГО ЕКОНОМІЧНОГО УНІВЕРСИТЕТУ
імені ВАДИМА ГЕТЬМАНА”**

ЗАТВЕРДЖЕНО

Заступник голови Приймальної комісії
ВСП «Фаховий економічний коледж
КНЕУ ім. Вадима Гетьмана»

 Оксана ВОЛИНЕЦЬ
“” 2025р.

**ПРОГРАМА
ВСТУПНОГО ВИПРОБУВАННЯ
З УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ**

для абітурієнтів, які вступають на денну форму навчання
на основі базової середньої освіти
для здобуття освітньо-професійного ступеня
«фаховий молодший бакалавр»

Програма вступного випробування з української мови для абітурієнтів, які вступають на денну форму навчання на основі базової середньої освіти для здобуття освітньо-професійного ступеня фахового молодшого бакалавра за спеціальностями:

D1 Облік і оподаткування

- освітньо-професійна програма “Облік і оподаткування”

D2 Фінанси, банківська справа, страхування та фондовий ринок

- освітньо-професійна програма “Фінанси, банківська справа та страхування”

- освітньо-професійна програма “Митна справа”

D3 Менеджмент

- освітньо-професійна програма “Менеджмент бізнес-організації”

- освітньо-професійна програма “Логістика”

D5 Маркетинг

- освітньо-професійна програма “Маркетинг”

D6 Секретарська та офісна справа

- освітньо-професійна програма “Секретарське та офісне адміністрування в правовій сфері”

D7 Торгівля

- освітньо-професійна програма “Підприємницька діяльність”

Програму склала:

Бабенко Олена Петрівна, голова предметної екзаменаційної комісії з української мови ВСП «Фаховий економічний коледж Київського національного економічного університету ім. В. Гетьмана»

Програму розглянуто та схвалено на засіданні Приймальної комісії ВСП «Фаховий економічний коледж Київського національного економічного університету ім. В. Гетьмана» (Протокол №5 від «07» квітня 2025 року)

Відповідальний секретар Приймальної комісії
ВСП «Фаховий економічний коледж
Київського національного економічного
університету ім. В. Гетьмана»

Наталя БУРЯЧОК

ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА

Програму вступного випробування (співбесіда) з навчального предмета «Українська мова» для вступників за ОПС «Фаховий молодший бакалавр» на основі базової середньої освіти укладено згідно з чинною Програмою «Українська мова. 5-9 класи», затвердженою Наказом Міністерства освіти і науки України від 07.06.2017 р. № 804, розробленої на основі Закону України «Про загальну середню освіту», та відповідно до вимог Державного стандарту базової і повної загальної середньої освіти (постанова Кабінету Міністрів України від 23.11.2011 р. № 1392), ідей концепції «Нова українська школа» (2016 р.) та згідно з Українським правописом, затвердженим постановою КМУ від 22.05.2019 р. № 437 "Питання українського правопису".

Випускник основної школи — це компетентний мовець, що вільно спілкується державною мовою, має стійку мотивацію та прагнення до її вивчення. Пропонована програма з української мови ставить мету допомогти вступникам повторити, систематизувати й розширити знання теоретичного матеріалу основних розділів курсу української мови; класифікувати мовні факти, оцінювати їх з погляду нормативності, відповідно до ситуації та сфери спілкування; зміцнити навички мовного аналізу, грамотного письма; удосконалити усне і писемне мовлення; оволодіти вмінням самостійно здобувати знання, працювати з науковою, навчальною та довідковою літературою.

Завдання вступного випробування з української мови — виявити рівень теоретичних знань вступників, їх можливості застосовувати отримані знання на практиці.

Визнання компетентнісного підходу провідним у навчанні передбачає формування не лише предметної, а й ключових компетентностей:

1. Спілкування державною мовою:

- використовувати українську мову як державну для духовного, культурного й національного самовияву;
- володіти всіма видами мовленнєвої діяльності;
- здійснювати адекватний змістові й умовам спілкування добір мовно-виражальних засобів;
- володіти засобами української мови — її стилями, типами, жанрами;
- правильно вимовляти й писати слова, творити їх граматичні форми; конструювати речення й тексти;
- дотримувати норм етикету під час спілкування.

2. Спілкування іноземними мовами:

- виявляти в текстах запозичення з інших мов;
- пояснювати лексичне значення, правопис та особливості вживання слів іншомовного походження.

3. Математична компетентність:

- оперувати абстрактними поняттями;
- виокремлювати головну і другорядну інформацію;
- встановлювати причинно-наслідкові зв'язки;
- чітко формулювати визначення та будувати гіпотези; формулювати тезу й добирати аргументи;
- доцільно й правильно використовувати в мовленні числівники.

4. Компетентності в природничих науках і технологіях:

- швидко й ефективно шукати інформацію про довкілля, використовувати різні види читання для здобуття нових знань;
- критично оцінювати відображені в наукових, художніх і публіцистичних текстах результати людської діяльності в природному середовищі;
- змістовно, логічно, послідовно, точно описувати процес власної діяльності;
- спостерігати, аналізувати, проводити мовні експерименти;
- словесно оформлювати результати досліджень;
- використовувати сучасні технології.

5. Інформаційно-цифрова компетентність:

- діяти за алгоритмом, зокрема здійснювати пошукову діяльність та аналіз мовних явищ;
- створювати інструкцію та діяти за інструкцією;
- складати план тексту;
- впевнено й водночас критично застосовувати інформаційно-комунікаційні технології (ІКТ) для створення, пошуку, обробки, обміну інформацією з навчальною метою та в приватному спілкуванні;
- грамотно й безпечно комунікувати в інформаційному просторі;
- розпізнавати маніпулятивні технології та протистояти їм;
- розвивати медійну грамотність;
- переводити навчальну інформацію в інший формат.

6. Уміння вчитися упродовж життя:

- визначати мету навчальної діяльності та способи її досягнення;
- планувати й організовувати власну навчальну діяльність;
- читати, використовуючи різні види читання (ознайомлювальне, вибіркове, вивчальне та ін.);
- постійно поповнювати власний словниковий запас;
- користуватися різними джерелами довідкової інформації (словниками, енциклопедіями, онлайн-ресурсами);
- здійснювати самооцінювання результатів власної діяльності, рефлексію;
- застосовувати комунікативні стратегії відповідно до мети та ситуації спілкування.

7. Соціальні та громадянські компетентності:

- аргументовано і грамотно висловлювати власну громадянську позицію в суспільно-політичних питаннях;
- співпрацювати з іншими на результат, запобігати конфліктам і розв'язувати їх, досягати розумних компромісів.

8. Підприємливість:

- презентувати власні ідеї та ініціативи зрозуміло, грамотно, використовуючи доцільні виражальні мовні засоби;
- використовувати ефективні комунікативні стратегії для формування власних пропозицій;
- самоорганізовуватися.

9. Загальнокультурна грамотність:

- використовувати українську мову для духовного й культурного самовиявлення;
- дотримуватися норм української літературної мови та мовленнєвого етикету;

- використовувати досвід взаємодії з творами мистецтва в життєвих ситуаціях;
- створювати тексти, виражаючи власні ідеї, досвід і почуття та використовуючи художні засоби;
- добирати літературу для читання з метою одержання насолоди та користі від прочитаного.

10. Екологічна грамотність і здорове життя:

- дотримуватися здорового способу життя;
- враховувати вплив слова на психічне здоров'я людини;
- відповідально використовувати мовні виражальні засоби;
- застосовувати комунікативні стратегії для протистояння деструктивним та маніпулятивним впливам, що є загрозою здоровому способу життя;
- виявляти толерантність до різних поглядів, співчувати;
- конструктивно спілкуватися в різних соціальних середовищах, досягнення соціальної захищеності, сімейного щастя тощо.

Програма має таку структуру:

- *пояснювальна записка,*
- *зміст навчального матеріалу,*
- *основні вимоги до теоретичного та практичного рівня підготовки вступників;*
- *критерії оцінювання вступних випробувань з української мови,*
- *список рекомендованої літератури.*

У змісті програми подано вимоги до результатів навчально-пізнавальної діяльності вступників із кожного розділу мовознавства: фонетики, графіки, орфоєпії, орфографії, лексикології, фразеології, словотвору, морфології, синтаксису, пунктуації, стилістики.

Змістом питань до вступного випробування передбачено знання вступниками основних відомостей із зазначених вище розділів мовознавства.

№	Зміст навчального матеріалу	Очікувані результати навчально-пізнавальної діяльності
1.	Фонетика. Графіка. Орфоєпія. Орфографія. Звуковий склад української мови. Класифікації звуків. Фонетична транскрипція. Український алфавіт. Співвідношення звуків і літер. Основні норми вимови (орфоєпічні норми). Особливості вимови ненаголошених голосних. Особливості вимови груп приголосних. Склад. Наголос. Основні випадки уподібнення (асиміляції) приголосних звуків. Спрощення в групах приголосних. Основні випадки чергування <i>у – в, і – й</i>. Найпоширеніші випадки чергування голосних звуків. Найпоширеніші випадки чергування приголосних звуків. Правила вживання апострофа. Правила вживання м'якого знака. Подвоєння букв на позначення подовжених м'яких приголосних та збігу однакових приголосних звуків.	Згідно з діяльнісним підходом вступники повинні вміти розпізнавати, розрізняти, описувати, аналізувати, порівнювати, планувати, застосовувати мовні явища, а саме: розташовувати слова за алфавітом; серед групи слів віднаходити слова з різною/однаковою кількістю звуків і букв; розрізняти у словах ненаголошені й наголошені голосні, тверді і м'які, дзвінкі та глухі приголосні; визначати звукове значення букв у слові; розпізнавати явища уподібнення і спрощення приголосних звуків, основні випадки чергування голосних і приголосних звуків, чергування <i>у – в, і – й</i>. Наголошувати слова відповідно до орфоєпічних норм. Розпізнавати вивчені орфограми; правильно писати слова з вивченими орфограмами, знаходити і виправляти орфографічні помилки на вивчені правила.

	Правопис великої літери у власних назвах. Основні правила переносу слів з рядка в рядок. Правила написання складних слів. Правопис и та ни у прикметниках та дієприкметниках, не з різними частинами мови.	
2.	Лексикологія. Фразеологія. Поняття про лексику, лексикологію. Лексичне значення слова. Однозначні та багатозначні слова. Пряме й переносне значення слів. Класифікація лексики української мови за походженням. Власне українська та запозичена лексика. Класифікація лексики української мови за значенням. Синоніми, антоніми, омоніми, пароніми. Класифікація лексики української мови за вживанням. Загальновживані слова. Слова обмеженого вжитку. Діалектні та професійні слова. Неологізми та застарілі слова (історизми та архаїзми). Класифікація лексики української мови за емоційним забарвленням. Нейтральна та емоційно забарвлена лексика. Поняття про фразеологізми, фразеологію. Джерела української фразеології.	Пояснювати лексичні значення слів; добирати до слів синоніми й антоніми та використовувати їх у мовленні; уживати слова в переносному значенні. Знаходити в тексті й доречно використовувати в мовленні вивчені групи слів; пояснювати значення фразеологізмів, правильно й комунікативно доцільно використовувати їх у мовленні.
3.	Будова слова. Словотвір. Поняття про морфеміку (будову слова). Значущі частини слова: корінь, префікс, суфікс, закінчення. Спільнокореневі слова і форми того самого слова. Основа слова і закінчення змінних слів. Вимова й написання префіксів з- (зі-, с-), роз-, без-, пре-, прі-, при-. Поняття про словотвір. Основні способи словотвору в українській мові	Відділяти закінчення слів від основи; членувати основу на значущі частини, розрізняти форми слова і спільнокореневі слова правильно вживати їх у мовленні.
4.	Морфологія. Поняття про морфологія як розділ мовознавства. Самостійні та службові частини мови. Іменник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Іменники власні та загальні, істоти й неістоти. Рід іменників: чоловічий жіночий та середній. Число іменників. Відмінювання іменників. Правопис відмінкових закінчень іменників. Невідмінювані іменники в українській мові. Написання й відмінювання чоловічих і жіночих імен по батькові. Кличний відмінок. Прикметник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Якісні, відносні та присвійні прикметники. Ступені порівняння якісних прикметників, їх творення. Відмінювання прикметників. Способи творення прикметників. Написання складних прикметників.	- розпізнавати іменники, визначати належність іменників до певної групи за їх лексичним значенням, уживаністю в мовленні; правильно відмінювати іменники; використовувати іменники в мовленні, послуговуючись їхніми виражальними можливостями; - розпізнавати й відмінювати прикметники; утворювати форми ступенів порівняння якісних прикметників, повні і короткі форми якісних прикметників; відмінювати прикметники; - розпізнавати й відмінювати числівники; відрізняти правильні форми числівника від помилкових; добирати

Числівник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Числівники кількісні (власне кількісні, неозначено-кількісні, дробові, збірні) і порядкові. Числівники прості, складні і складені. Типи відмінювання кількісних числівників. Відмінювання порядкових числівників. Узгодження числівників з іменниками. Займенник як частина мови: загальне значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Розряди займенників. Особливості відмінювання займенників різних розрядів. Правопис займенників. Дієслово як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Форми дієслова. Інфінітив. Способи дієслова (дійсний, умовний, наказовий). Види дієслова (доконаний і недоконаний). Часи дієслова. Особові закінчення дієслів I і II дієвідміни. Особа і число. Безособові дієслівні форми на <i>-но, -то</i>. Способи творення дієслів. Правопис дієслів. Дієприкметник як особлива форма дієслова: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Активні й пасивні дієприкметники, їх творення. Дієприкметниковий зворот. Правопис дієприкметників. Дієприслівник як особлива форма дієслова: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Дієприслівниковий зворот. Правопис дієприслівників. Прислівник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Розряди прислівників. Ступені порівняння прислівників. Способи їх творення. Правопис прислівників. Прийменник як службова частина мови. Непохідні й похідні прийменники. Правопис прийменників. Сполучник як службова частина мови. Групи сполучників за значенням і синтаксичною роллю. Групи сполучників за вживанням та будовою. Правопис сполучників. Частка як службова частина мови. Формотворчі, словотворчі та модальні частки. Правопис часток. <i>Не</i> і <i>ні</i> з різними частинами мови. Вигук як частина мови. Правопис вигуків.	потрібні форми числівників і використовувати їх у мовленні; визначати сполучуваність числівників з іменниками; - розпізнавати і відмінювати займенники; добирати потрібні форми займенників і використовувати їх у мовленні; правильно утворювати і писати неозначені й заперечні займенники; - розпізнавати дієслова, особливі форми дієслова, безособові дієслова; визначати часи й способи дієслів; відрізняти правильні форми дієслів від помилкових; правильно писати особові закінчення дієслів; - розпізнавати дієприкметники (відрізняти їх від дієприслівників); визначати їхнє загальне значення, синтаксичну роль; добирати й комунікативно доцільно використовувати дієприкметники та дієприкметникові звороти в мовленні; - розпізнавати дієприслівники, визначати їхнє загальне значення, морфологічні ознаки, синтаксичну роль; правильно будувати речення з дієприслівниковими зворотами; - розпізнавати прислівники, визначати їхнє загальне значення, морфологічні ознаки, синтаксичну роль, ступені порівняння прислівників; добирати й комунікативно доцільно використовувати прислівники в мовленні; - розпізнавати прийменники, визначати їх морфологічні ознаки, правильно й доцільно використовувати прийменники в мовленні; розпізнавати сполучники, визначати групи сполучників за значенням і синтаксичною роллю, за вживанням і будовою; - розпізнавати сполучники від інших співзвучних частин мови; правильно й комунікативно доцільно використовувати сполучники в мовленні; - розпізнавати частки; правильно писати частки; - розпізнавати вигуки; правильно їх писати.
--	--

5.	Синтаксис. Пунктуація. Поняття про синтаксис та його основні одиниці. Словосполучення. Будова і типи словосполучень за способом вираження головного члена. Речення – основна синтаксична одиниця. Граматична основа речення. Класифікація речень за метою висловлювання, за емоційним забарвленням, за будовою, за складом граматичної основи, за наявністю чи відсутністю другорядних членів, за наявністю необхідних членів речення, за наявністю чи відсутністю ускладнювальних засобів. Головні та другорядні члени речення, способи їх вираження та різновиди. Прикладка як різновид означення. Розділові знаки в кінці речення. Тире між підметом та присудком. Речення двоскладні й односкладні. Типи односкладних речень за способом вираження та значенням головного члена. Речення з однорідними членами. Узагальнювальні слова в реченнях з однорідними членами, їх пунктуаційне оформлення. Однорідні й неоднорідні означення. Речення зі звертаннями. Речення зі вставні словами, словосполученнями, реченнями. Пунктуація в реченнях зі звертаннями і вставними словами. Речення з відокремленими членами. Розділові знаки при відокремлених й уточнювальних членах речення. Складне речення, його типи за способом зв'язку між частинами. Складносурядне речення. Смислові зв'язки між частинами складносурядного речення. Розділові знаки в складносурядних реченнях. Складнопідрядне речення, його будова. Основні види підрядних речень. Розділові знаки в складнопідрядних реченнях. Складнопідрядне речення з кількома підрядними, розділові знаки в них. Безсполучникове складне речення. Пунктуація в безсполучниковому реченні. Складне речення з різними видами зв'язку, розділові знаки в ньому. Способи відтворення чужого мовлення: пряма й непряма мова, цитата, діалог. Розділові знаки	- розрізняти словосполучення і речення, сурядний і підрядний зв'язок між словами і частинами складного речення; - розрізняти речення різних видів: за метою висловлювання, за емоційним забарвленням, за складом граматичної основи, за наявністю чи відсутністю другорядних членів, за наявністю необхідних членів речення, за будовою, за наявністю чи відсутністю однорідних членів речення, вставних слів, словосполучень, речень, відокремлених членів речення, звертань. Визначати структуру простого двоскладного речення, особливості узгодження присудка з підметом; правильно й комунікативно доцільно використовувати прості речення. - Розпізнавати види другорядних членів; правильно й комунікативно доцільно використовувати виражальні можливості другорядних членів речення в мовленні; правильно розставляти розділові знаки при непоширеній прикладці; - розпізнавати типи односкладних речень, визначати особливості кожного з типів; правильно й комунікативно доцільно використовувати виражальні можливості односкладних речень у власному мовленні; - розпізнавати просте речення з однорідними членами, звертаннями, вставними словами, словосполученнями, реченнями, відокремленими членами, зокрема уточнювальними, та правильно й комунікативно доцільно використовувати виражальні можливості таких речень у мовленні; правильно розставляти розділові знаки в них; - розпізнавати складні речення різних типів, визначати їх структуру, види й засоби зв'язку між простими реченнями. Добирати й конструювати складні речення, що оптимально відповідають конкретній комунікативній меті. Правильно розставляти розділові знаки, будувати схему такого речення; - розпізнавати складносурядні речення, визначати смислові зв'язки між частинами складносурядного речення; комунікативно доцільно використовувати виражальні можливості таких речень у мовленні; правильно розставляти розділові знаки в них; - розпізнавати складнопідрядні
----	--	--

	при прямій мові, цитаті, діалозі.	речення, визначати їх будову, будувати схему такого речення; визначати основні види підрядних речень, типи складнопідрядних речень за характером зв'язку між частинами. Правильно й комунікативно доцільно використовувати виражальні можливості складнопідрядних речень різних типів у процесі спілкування; правильно розставляти розділові знаки в складнопідрядному реченні; - розпізнавати безсполучникові складні речення; правильно й комунікативно доцільно використовувати виражальні безсполучникових складних речень у процесі спілкування; правильно розставляти розділові знаки в них; - правильно й комунікативно доцільно використовувати виражальні можливості речень цього типу в мовленні; правильно розставляти розділові знаки в них; - замінювати пряму мову непрямою; правильно й доцільно використовувати в тексті пряму мову й цитати; правильно вживати розділові знаки в конструкціях із прямою мовою, цитатою та діалогом.
6.	Стилістика. Стилі мовлення, їх ознаки та функції.	Розпізнавати стилі мовлення, визначати особливості кожного з них; користуватися різноманітними виражальними засобами української мови в процесі спілкування для оптимального досягнення мети спілкування.
7.	Розвиток мовлення Види мовленнєвої діяльності. Основні вимоги до мовлення: змістовність, послідовність, багатство, точність, доречність, виразність, правильність. Мовленнєві помилки. Основні ознаки тексту. Поділ тексту на абзаци. Способи зв'язку речень у тексті.	Уважно читати, усвідомлювати й запам'ятовувати зміст прочитаного, диференціюючи в ньому головне і другорядне. Критично оцінювати прочитане. Аналізувати тексти різних стилів, типів і жанрів. Знаходити і виправляти похибки та помилки в змісті, будові й мовному оформленні власних висловлювань, спираючись на засвоєні знання.

КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ ВІДПОВІДЕЙ

Вступне випробування з української мови проводиться у формі тестового контролю.

Екзаменаційна робота має три частини, завдання яких стосуються відомостей із різних розділів мовознавства. Загальна кількість завдань — 14.

Частина 1 містить 5 завдань (завдання 1-5) з вибором однієї правильної відповіді з чотирьох запропонованих варіантів. Відповідь на кожне питання цієї частини оцінюється 0-10 балами (0 балів — відповідь неправильна, 10 балів — відповідь правильна).

Частина 2 містить 7 завдань. Завдання 6-12 передбачають вибір кількох (2) правильних відповідей. Відповідь на кожне питання цієї частини оцінюється 0-5-10 балами: 0 балів — відповідь неправильна; 5 балів — відповідь частково правильна, але неповна; 10 балів — відповідь правильна, точна, вичерпна.

Частина 3 містить 2 завдання (завдання 13-14) на встановлення відповідностей. Кожне завдання цієї частини оцінюється 0-40 балами (10 балів за кожну правильно утворену «логічну пару»).

Максимальна кількість балів, що їх може набрали вступник, становить 200.

Вступник має право брати участь у конкурсі, якщо набрав 120 балів і більше, і втрачає його, якщо набрав менше 120 балів.

РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА

ПІДРУЧНИКИ:

1. Авраменко О., Тищенко З. Українська мова: підруч. для 6 класу закладів середньої загальної освіти. К. : Грамота, 2023. 224 с.
2. Авраменко О. Українська мова (рівень стандарту) : підруч. для 10 кл. закл. заг. середн. Освіти. К. : Грамота, 2018. 208 с.
3. Авраменко О. Українська мова : підруч. для 9 кл. загальноосвіт. навч. закл. К. : Грамота, 2017. 160 с.
4. Голуб Н. Б., Горошкіна О. М. Українська мова: підруч. для 5 класу закладів середньої загальної освіти. К. : Видавничий дім «Освіта», 2022. 256 с.
5. Голуб Н. Б., Горошкіна О. М., Новосьолова В. І. Українська мова (рівень стандарту): підруч. для 11 кл. закл. заг. середн. освіти К.: Педагогічна думка, 2019. 232 с.
6. Глазова О.П. Українська мова. 5 кл. підруч. для закладів середньої загальної освіти. Вид. 2-ге доопр. К. : Видавничий дім «Освіта», 2018. 240 с.
7. Глазова О.П. Українська мова: підруч. для 6 кл. загальноосвіт. навч. закл. К. : Освіта, 2014. 240 с.
8. Глазова О.П. Українська мова підруч. для 7 кл. закладів загальної середньої освіти. — 2-ге вид. переробл. К. : Видавничий дім «Освіта», 2020. 256 с.
9. Глазова О.П. Українська мова: підруч. для 9 кл. закладів загальної середньої освіти. — Вид. 2-ге, перероблене. К.: «Ранок», 2022. 241 с.
10. Заболотний О. В., Заболотний В. В. Українська мова: підруч. для 8 кл. загальноосвіт. навч. закл. К.: Генеза, 2016. 224 с.
11. Заболотний О. В., Заболотний В. В. Українська мова підруч. для 8 кл. закладів загальної середньої освіти. Вид. 2-ге, перероблене. К.: «Генеза», 2021. 224 с.
12. Заболотний О. В., Заболотний В. В. Українська мова (рівень стандарту): підруч. для 10 кл. закл. заг. середн. Освіти. К. : Генеза, 2018. 192 с.
13. Єрмоленко С. Я. , Сичова В. Т., Жук М. Г. Українська мова: підручн. для 9 кл. загальноосвіт. навч. закл. К. : Грамота, 2017. 256 с.

ПОСІБНИКИ

1. Авраменко О., Блажко М. Українська мова та література: довідник. Завдання в тестовій формі: І ч. К. : Грамота, 2021. 496 с.
2. Глазова О. П., Дика Н. М. Українська мова : комплексне видання для підготовки до ЗНО та ДПА. К. : Видавничий дім «Освіта», 2019. 320 с.
3. Дияк О. В., Прудка В. М., Заболотний В. В. Українська мова: комплексне видання для підготовки до ЗНО : навч. посіб. К. : Літера ЛТД, 2016. 432 с.
4. Зубков М. Г. Українська мова: універсальний довідник. — 6-те вид., доп. Х. : ВД «ШКОЛА», 2009. 512 с.
5. Співак Т. К., Якименко О. О. Сучасний український правопис (серія «Схеми і таблиці»). Х. : ФОП Співак В. Л., 2011. 192 с.
6. Таровита І. О. Українська мова. 7-11 класи Х (Довідник у таблицях). ПП Українське літературне агентство «УЛА», 2016. 32 с.
7. Терещенко В.М. Українська мова: таблиці, схеми, правила. Х.: ПП Українське літературне агентство «УЛА», 2014. 192 с.

8. Терещенко В.М. Українська мова та література. Навчально-практичний довідник. Х. : Торсінг плюс, 2014. 384 с.
9. Українська мова. Тести. 5-12 класи: посібник / Гуйванюк К. В. та ін. К. : Видавничий центр «Академія», 2007. 376 с.
10. Українська практична лексикологія, фонетика, орфографія / Загнітко А.П. , Пац Л. 1., Дубовик Л. І., Важеніна О. В. Донецьк : ТОВ ВКФ «БАО», 2007. 240 с.
11. Чукіна В. Ф., Почтаренко О. М., Почтаренко Г. С. Український правопис у таблицях і схемах: довідкове видання. К., 2003.
12. Шевчук С. В., Лобода Т. М. Практикум з української мови: Модульний курс: навч. посібник. К. : Алерта, 2017. 298 с.
13. Шевелєва Л. А. Український правопис у таблицях правила, винятки, приклади, коментарі Вид. 2-ге, допов. Харків: Світ дитинства, 2000. 63 с.
14. Ющук І. П. Практикум з правопису і граматики української мови. К. Освіта, 2012. 270 с.

СЛОВНИКИ

1. Бурячок А. А.. Орфографічний словник. Тернопіль, 2000.
2. Великий тлумачний словник сучасної української мови / Близько 250 тисяч слів і словосполучень / гол. редактор В. Т. Бусел. Київ, Ірпінь: ВТФ Перун. 2001, 2005.
3. Дорошенко Т. С. Словник українського правопису. — Харків: Торсінг плюс, 2009. 640 с.
4. Дубічинський В. В., Косенко Н. Я. Сучасний орфографічний словник української мови : 140 000 слів. Х. : ВД «ШКОЛА», 2014. 720 с.
5. Загоруйко О. Я. Великий універсальний словник української мови. Харків: Торсінг плюс, 2010. 768 с.
6. Загнітко А. П. Великий тлумачний словник. Сучасна українська мова від А до Я. Донецьк: Вид. «Бао», 2008. 704 с.
7. Леонова О. А. Український орфографічний словник. Донецьк, 2001.
8. Морозов С. М., Шкарагіута Л. М. Словник іншомовних слів. К., 2000.
9. Новий орфографічний словник української мови: 50000 слів. К.: Аконіт, 2003. 414 с.
10. Сучасний тлумачний словник української мови : 60 000 слів / за заг. ред. В. В. Дубічинського. Х. : ВД «ШКОЛА», 2013. 784 с.
11. Словник труднощів української мови / за ред. С. Я. Єрмоленко. К., 1989.
12. Ярещенко А. П., Бездітко В. І., Козир О. В., Немировська Н. Г. Сучасний фразеологічний словник української мови. Харків: Торсінг плюс, 2014. 640 с.